

Slovenski dom

Stev. 222.

V Ljubljani, sobota 1. oktobra 1938.

Leto III

Nemška vojska zaseda sudetske kraje

Okrnitev Češkoslovaške – cena za bodočo zvezo štirih velesil. – Začetek demobilizacije v Angliji, Franciji in Belgiji

Poljski ultimatum praski vladi. - Pred sestankom Mussolinija s Chamberlainom in Daladierom v Rimu

Madžari razočarani nad sporazumom štirih

Budimpešta, 1. oktobra. o Madžarska javnost je zaradi sporazuma v Monakovem precej poparjena, ker niso na tem sestanku uslušali vseh želja Madžarov. Vladni krogi pri vendar smatrajo, da se s to monakovsko konferenco zastopnikov štirih velesil začenja nova doba v mednarodnih odnosa. Veliko senzacijo je vzbudil na Madžarskem in tudi drugod odstop šefa madžarskega generalnega štaba Kerestesa Fischerja. O vzrokih, ki so pripovedli do odstopa šefa generalnega štaba, ni bilo izdanoo nobeno poročilo. Vendar pa je vsa javnost propričana, da je ta odstop v zvezi z zadnjimi mednarodnimi dogodki.

Prva seja mednarodne razmejitvene komisije

Berlin, 1. oktobra. AA. (DNB) Mednarodna komisija, kateri je povrjenja izpeljala münchensko sporazuma z dne 29. septembra, se je včeraj popoldne sestala na svojo prvo sejo. Člani komisije so si izbrali za predsednika nemškega državnega tajnika v zunanjem ministru von Weizsäckerja. Ta se je zahvalil svojim tovaršem za izraženo zaupanje ter poudaril, da se bo trudil, da bodo vse razprave in delo tega odbora potekli v prijateljskem duhu in enodušnosti. Komisija se je nato takoj začela ukvarjati z vprašanjem pogovorje za mirno izročitev sudetskih krajev prvega pasu. Na slediči plenarni seji glavne komisije je bilo odobreno poročilo in predlogi podkomisije. Pred zaključkom seje so člani izrazili upanje, da bodo vse zainteresirane države storile vse, da bi se ozračje umirilo ter delo mednarodne komisije ne oviralo.

Kako bodo Nemci zasedli sudetsko ozemlje

Monakovo, 1. oktobra. AA. (DNB) Iz poučenih virov smo dobili tele informacije o sudetskih pokrajinalj, ki jih navaja sporazum med štirimi velesilami in ki jih imajo v štirih etapah zaseseti nemške čete od 1. do 7. oktobra.

Prvi odsek: Kraji, ki jih bodo Nemci zasedli 1. in 2. oktobra, leže na južnozahodni strani CSR v južnem delu Češkega lesa ali na vzhodno-nemško-sudetski meji, torej severno od Passaua.

Drugi odsek, ki se ima zaseseti 2. in 3. oktobra, leži na severni meji CSR. V tem odseku so med drugimi kraji Bodenbach (Podmokly), Friedland in Warnsdorf.

Tretnja etapa: Od 3. do 4. oktobra bodo Nemci zasedli chebski okraj z znamenitimi mestni Cheb, Karlovi var, Jihlava, Mariánske Lazne, Františkovy Lazne itd.

Cetrti odsek, ki ga bodo Nemci zasedli 6. in 7. oktobra, leži na severovzhodni šlezki meji.

Zadnji dogodki v Evropi – nauk Balkanu

Belgrad, 1. oktobra, m. Z jutranjim eksprezniim vlakom je turški zunanjji minister Teylik Ruždi Aras nadaljeval svojo pot, ki jo je ustavil v Belgradu. Včeraj je Ruždi Aras imel več sestankov s predsednikom vlade dr. Stojadinovićem, na katerih sta oba državnika pretresala vsa zunanje-politična vprašanja, na katerih je bilo govora v zadnjih dneh v zvezi z napetosti evropskim položajem. Proti včeretu je turško poslanstvo povabilo časnikarje na sprejem, pri katerem je bil navzoč tudi turški zunanjji minister Ruždi Aras. V krajsi izjavlja je minister Aras pouparil zopet svoje veliko zadovoljstvo nad tem, da se je mogel ustaviti v Belgradu in da se mu je nudila prilika, da je mogel pozdraviti predvsem kneza-namestnika Pavla, pri katerem je bil sprejet včeraj popoldne. Za tem je v kratkih besedah predčil delo sedanega zasedanja Svetega Zveze narodov ter dejal, da so bili o poteku tega zasedanja ter o zadnjih težkih političnih dogodkih vsi obveščeni po raznih agencijah. Poudaril je, da so bili v teh dogodkih poleg državnikov evropski velesili zainteresirani tudi balkanske države, v katerih je ves čas te mednarodne napetosti vladal največji mir. Glede vodstva jugoslovanske zunanje politike je dejal dobesedno: »Vi jasno vidite iz vsega tega, kar sem vam povedal, da je bila politika jugoslovanskega predsednika vlade dr. Stojadinovića daljnovidna, modra in prijateljska, jaz bi celo dejal, da bratska na Balkanu in kot tako je tudi v veliki meri pripravljala k pomirjenju napetega ozračja ter za ozračje na Balkanu, ki sem ga malo prej opisal.«

Glede na zadnje težke politične zapletitve na Balkanu, ki sem ga malo prej opisal. Po mojem mnenju bi se moral ocenjevati politika vlade po dogodkih, ki se odigravajo ter jo opazovati skozi prizmo velikih dogodkov. Prepričan sem, da je takšna politika nad vse koristna za narode, kakor tudi za prijateljstvo na Balkanu.«

Z ozirom na zadnje težke politične zapletitve na Balkanu, ki sem ga malo prej opisal. Po mojem mnenju bi se moral ocenjevati politika vlade po dogodkih, ki se odigravajo ter jo opazovati skozi prizmo velikih dogodkov. Prepričan sem, da je takšna politika nad vse koristna za narode, kakor tudi za prijateljstvo na Balkanu.«

Praga, 1. oktobra, o. Vlada je pod vodstvom predsednika republike dr. Beneša imela vso noč in včeraj vse dopoldne sejo, na kateri so se posvetovali o sklepih štirih velesil v Münchenu. Ministri so predsteli vse možnosti glede nadaljnega ravnanja Češkoslovaške. Ob 13.25 včeraj je izšlo kratko uradno sporočilo, v katerem vlada obvešča državljane, da je podrobno proučila sklepe, ki so bili sprejeti brez njenega sodelovanja in proti njeni volji in da jih sprejema, ker pač drugoga ne more, zakaj tako ji narekuje dolžnost do naroda. Takoj po seji je po radiu govoril predsednik vlade general Sirový, ki je dejal, da se je kot vojak po temeljitem prudarku odločil, da pojde po poti miru. Češkoslovaško ljudstvo bo zdaj močnejše in notranje bolj složno. Sprejelo je nezasiljane živte, ker je moralo izbirati smrto in med odstopom nekaj ozemlja. Odločilo se je za življenje. Češkoslovaško ljudstvo naj bo zdaj mirno in zaupa svojim voditeljem ter pomaga pri obnovitvi nove, zdaj popolnoma narodne češkoslovaške države.

Po govoru predsednika vlade so v Pragi in po vsej Češkoslovaški razglasili narodno žalost. Odpovedane so bile vse gledališke, kinematografske predstave, zabave, radio je oddajal samo obvestila in nikake glasbe. Sinoč je vrhovni poveljnik češkoslovaške vojske, general Krejčí, izdal vojski povelje, da se o polnoči začne umikati iz prvega pasu sudetskega ozemlja.

Berlin, 1. oktobra. AA. (Reuter.) Poveljnik nemške suhozemne vojske von Brauchitsch je izdal povelje na vojsko, v katerem pravi med drugim:

Nemška vojska bo 1. oktobra vkorakala v sudetske okraje. Ta dogodek preveza z radostjo in ponosom vse vojake, kajti vojska predstavlja nemško disciplino in red. Nemška vojska naklana po želji svojega glavnega poveljnika pomoč in zaščito svojim sudetskim bratom.

München, 1. oktobra. Motorizirani oddelki nemške vojske so v prvih jutrišnjih urah prekoračile bivšo češko-nemško mejo ter začele zasedati prvi predel ozemlja, to je kraje, ki leže ob južnem delu Češkega Lesa, južno od Budanjevej.

München, 1. oktobra, o. Predsednik angleške vlade Chamberlain je včeraj ob 11.30 obiskal nemškega kanclerja Adolfa Hitlerja in imel z njim daljši razgovor. Med tem razgovorom sta državnik sklenila sporazum, ki izključuje odslej vsako vojno med Anglijo in Nemčijo. Chamberlain in Hitler sta dala po svojih včerajšnjih razgovorih tole skupno izjavo:

»Midva sva danes imela še nadaljnje razgovore in ugotovila, da so nemško-angleški odnosi največja važnosti za oba naroda in za vso Evropo. Vidiva v sporazumu, ki je bil včeraj podpisani, in v nemško-angleškem sporazumu simbol želja, da bi se naša dva naroda nikdar več ne vojskovala med seboj. Odločila sva se, in sicer s posvetovanjem. Trudila se bova, da odstraniva morebitne vroke nesporazuma in da na ta način pomoreva k varnosti miru v Evropi. Adolf Hitler, Neville Chamberlain.

Rim, 1. okt. o. Iz vladnih krogov poročajo, da pomeni sporazum v Münchenu začetek trajnega sodelovanja med štirimi evropskimi velesilami, ki bodo v kratkem rešile vsa sporna vprašanja, katera so jih do zdaj razdvajala ter potem sklenile trajno zvezo štirih.

London, 1. okt. m. Iz zanesljivih virov se je izvedelo, da je bilo v Münchenu med Chamberlainom in Mussolinijem tudi sklenjeno, da se v najkrajšem času sestana radi ureditev nekaterih vprašanj med Anglijo in Italijo glede Sredozemskega morja ponovno Chamberlain in Mussolini. Na tem sestanku bo verjetno sodeloval tudi zastopnik Francije, najbrž sam predsednik vlade Daladier ter zunanjji minister Bonnet. Chamberlain je v svojih izjavah, ki jih je podal po monakovski konferenci, med drugim dejal tudi to, da ni bil dosežen nikak poseben sporazum o demobilizaciji. Toda ta bo odpadla sama po sebi, ker je zaradi doseženega sporazuma postala brezpredmetna.

Sestanek glede Sredozemske bo v kratkem sklican v Rim. Na njem bosta najprej Italija in Francija sklenili podoben sporazum, kakor sta ga letos aprila Italija in Anglija, nakar se bodo posvetovali o sklenitvi trojne sredozemske zvezze, s čimer bo takoj rešeno tudi špansko vprašanje.

Pariz, 1. okt. AA. (Reuter.) V Franciji mislijo in pričakujejo, da bi se dali med Francijo in Nemčijo skleniti enaki dogovori kakor med Anglijo in Nemčijo glede posvetovanj o vseh spornih vprašanjih in težkočah, ki se pojavljajo med Francijo in Nemčijo. Prav tako mislijo tudi o težavah v razmerju med Francijo in Italijo.

Rim, 1. okt. AA. (Reuter.) V Franciji mislijo in pričakujejo, da bi se dali med Francijo in Nemčijo skleniti enaki dogovori kakor med Anglijo in Nemčijo glede posvetovanj o vseh spornih vprašanjih in težkočah, ki se pojavljajo med Francijo in Nemčijo. Prav tako mislijo tudi o težavah v razmerju med Francijo in Italijo.

Varšava, 1. okt. m. Poljski zunanjji minister Beck je sinoč povabil k sebi angleškega, francoskega in ameriškega poslanika, za tem pa še italijanskega, nemškega in romunskega poslanika. Po tem sprejemih so ob 11 zvečer časnikarji dobili obvestilo, da je bila včeraj popoldne ob 13 izredčena poljskemu poslaniku v Pragi spomenica češkoslovaške vlade kot odgovor na noto poljske vlade z dne 27. septembra. Nota češkoslovaške vlade je bila takoj z letalom poslana v Varšavo. Ta odgovor se omrejuje samo na splošne stvari, s katerimi nameravajo v Pragi rešiti poljsko vprašanje. Poljski zatrjujejo, da češkoslovaška vlada namerava samo zavlačevati za rešitev težinskega vprašanja. Radi tega je poljska vlada poslala praski vladni obvestilo, da je bila dostavljena v Prago tudi s posebnim letalom ob 22 in takoj izredčena češkoslovaška vladi. Poljski zmernejši krogi pa izjavljajo, da je v noti, ki jo je češkoslovaška vlada poslala v Varšavo, izražena pripravljenost Prage, da v načelu pristane na poljske zahteve, le to prosi češka vlada v tej noti, da se dololi čas za izpraznitve težinske Slezije. Ta odgovor pa do zdaj ni zadovoljil poljskih vladnih krovov ter je zato poljska vlada poslala na češkoslovaško novo spomenico ultimativnega značaja. Poljska čaka na odgovor do danes opoldne.

London, 1. okt. m. Dobro obveščeni krogi izjavljajo, da je bilo pri reševanju sudetsko-nemškega vprašanja v Monakovem govoru tudi o varstvu okrnjene Češkoslovaške, če bi jo napadla Madžarska ali Poljska, kljub ugodni rešiti manjšinskega vprašanja teh dveh držav. Zatrjujejo, da sta Anglia in Francija dali češkoslovaški zagotovo, da jo bosta branili, če bi jo napadla Madžarska ali Poljska. Ta jamstva niso bila vnesena v monakovski sporazum in to zaradi ozirja na Nemčijo. Zabeležena pa so v pismu, ki ga je postal Chamberlain poleg monakovskega sporazuma praski vladni voditelj.

London, 1. okt. o. Predsednik angleške vlade Chamberlain se je včeraj ob 17.40 vrnil z letalom v London, kjer ga je sprejela ogromna množica ljudi, ki so ga viharno pozdravljali. Zunanji minister Halifax mu je na letališče prinesel kraljevo zahvalno pismo. Nato se je odpeljal v palacio ministrskega predsedstva, kjer so se manifestacije nadaljevale in je Chamberlain množici spregovoril nekaj besedi, nakar se je odpeljal v kraljevo palačo.

Vrhovno poveljstvo angleške vojske je sinoč izdal sklep, da se ustavijo vpklici mornariških rezervistov in mobilizacija brodovja. Prav tako so ustavljene vojske in obrambne priprave v drugih panogah vojske. Material za obrambo obal in za odvrnite letalski napadov bo za zdaj še ostal na svojem mestu, prav tako tudi protiletalske baterije, koder so jih nastavili.

Pariz, 1. oktobra. Ministrski predsednik Daladier je dospel včeraj popoldne v Pariz, kjer mu je prebivalstvo priredilo veličasten sprejem. Po pariskih ulicah se je razvilo pravo ljudske veselje nad tem, da je od Francije odvrgnjena vojna ne varnost. Daladier je sprejel takoj predsednik republike Lebrun in mu čestital k uspehu. V poučenih krogih pravijo, da je vse načrte za sporazum izdelal zunanjji minister Bonnet. Pričakujejo, da bo še danes izšlo povelje o demobilizaciji.

Bruselj, 1. oktobra. AA. (Havas.) V zvezi z odlokom o mobilizaciji je bilo poklicanih 300.000 rezervistov pod orložje. Vlada je sklenila, da se bo zdaj vseh teh 300.000 rezervistov vrnilo v roku treh do štirih dni na svoje domove.

London, 1. oktobra. o. Prihodne dni bo vlada poslala šest bataljonov pehote na Češkoslovaško, da zasedejo ozemlje, na katerem bo plebiscit.

Vesti 1. oktobra

Knez-namestnik Pavle se je danes dopoldne prijavil z Belgradu v Kranj.

Brzovojni promet med ČSR in Jugoslavijo je spet dovoljen. Prav tako je vpustljiven brzovojni promet v notranjost Češkoslovaške.

Francoski narodni dar za ženo angleškega ministra predsednika Chamberlaina, ki je svojimi naporji dajala pobudo možu za zavarovanje miru v Evropi, predlagal pariski »Oeuvre«, ki je začel splošno zbirko v ta namen.

150.000 ljudi je pozdravilo Mussolinija sinoč na Beneškem trgu v Rimu. Mussolini se je moral 16 krat pokazati množici na Balkonu. Med tisoči je manifestirala tudi velika skupina angleških državljanov.

Predsednik angleške vlade Chamberlain se bo najbrž že prihodnji teden odpeljal s svojo jahjo na oddih na Sredozemsko morje in bo pri tej prilikai obiskal Rim.

Madžarski regent Horthy je sprejel v poslovilno avdio vnošega dosedanjega poslanika v Budimpešti dr. Vukčeviča, ki je premestil v Varšavo. Regent priredil danes poslaniku poslovilno kosilo.

Londonski kardinal nadškof Hinsley je odredil zahvalne molitve, ker je prislo do mirne rešitve evropskega spora in so narodi rešeni vojne. V ta namen bodo jutri po vseh angleških katoliških cerkvah zahvalne službe božje.

Turški zunanjji minister Ruždi Aras je bil včeraj sprejet pri predsedniku vlade dr. Milanu Stojadinoviću.

Predsednik USA Roosevelt je o sporazumu v Münchenu dejal, da je dokaz složnega dela, ki je bilo kronano z velikim uspehom. Glede Češkoslovaške in njene usode ni voditelj ameriške demokracije rekel ničesar.

Svet Zvezne narodov je sprejel predlog političnega odpora, da se ustava Zvezne narodov loči od Versaillske mirovne pogodbe.

V litvanski vladi je prislo do sprememb zaradi nesoglasij, ki so se pokazala med ministri ob sedanjem evropskem sporu.

Poljske občinske volive bodo v Varšavi, Lodžu in Poznanju 18. decembra.

Svicarski zvezni svet je sprejel zakon o izrednih davčinah za državno obrambo in zmanjšanje brezposelnosti.

Vodja sudetskih Nemcev Konrad Henlein je poslal Hitlerju zahvalno brzovjako, češ da je Hitler izvojeval svobodo za sudetske Nemce.

Teden grozdja v Mariboru

Maribor, 30. septembra.

Zveza gospodinj, podružnica Maribor, prira pod geslom »Za zdravje naroda — za dvig našega gospodarstva« od 3. do 9. oktobra teden grozdja. Ponedeljek 3. oktobra je namenjen v prvi vrsti prodaji grozdja na Glavnem trgu, kjer ga bo vsak dobil, kdor bo hotel seči po njem, v vsaki količini po 3 din kg. Ves teden pa se bo grozdje dostavljalo šolam in upajmo, da bo naša mladina pridno segala po njem. Pobudo za to akcijo je dobila podružnica od svoje matice v Ljubljani, ki prireja isto.

Maribor leži pod vznožjem goric ter je na vsak način dana potreba za priveditev tega tedna, kar nam že geslo pove, tako za zdravje kakor za naše gospodarstvo. Pri nas se vse premalo polaga važnost na namizno grozdro. Kmetje dostikrat ne vedo, kam bi prodali svoje vino, ne zmisli pa se nobeden, da bi prodal že grozdro, ki prehrani in zdravju ljudstva prislo monogo bolje v korist, kakor pa vino. Nisem proti zmerinem uživanju vina, to pa ve vsak, kaj napravi iz človeka prevelika količina zaužitega vina.

Vrstje namiznega grozdja

Pri nas najbolj udomačena vrsta namiznega grozdja je plahtnina, ki je zelo okusna, vendar pa ne prenese daljših transportov. Zaradi tega moramo gledati pri zasajjanju naših vinogradov z vrstami trt, ki dajejo grozdro debelejšo lupino, ker le takšno grozdro prenese daljši transport. Ne smemo se omejititi le na domače trte, mi moramo misliti tudi na inozemstvo, kjer bi naše namizno grozdro dobro vnovičili in naj nam za zgled služi v prvi vrsti Bolgarska. Posamezne vrste pri nas že deloma udomačene so sledence: biser iz Čebe, ki zelo rano dozori in je dobrega okusa. Potem so različni muškati, tako rumeni kakor muškatna žlahinja, muškat aleksandrinski ter hamburški muškat. V Vojvodini in v srbskem delu naše države so začeli uvajati afusali, ki izhaja iz Bolgarske ter ima za naše kraje veliko podobnost. Nekaj malega je razširjen v Hralozah imperijal in pa muškatni imperijal. Zelo dobro namizno grozdro je tudi zeleni silvanec, po domače zelenček ter kapčina, nje grozdro je velik ter lepe mordlo-crne barve. V mariborskih okolicach se je razširila od nekoliko zgodnejših vrst bovierjeva ranina.

Vino iz namiznega grozdja ni bog ve kakšne kvalitete, ker imamo za to druge vrste, ki nam dajejo kvalitetno vino. Zaradi tega naj vsak vinogradnik skuša po dobiti ceni vnovičiti že namizno grozdro in za prešanje naj obdrži le tistega, ki ni sposobno za na trtg.

Pozivam pa ponovno, da zasadijo naši vinogradniki svoje vinograde s takimi vrstami trt, ki so sposobne za namizno grozdro in nihov trud bo bogato poplačan. Seveda mora vsak

pri tem upoštevati izbir, ki pride za njegov vinograd v poštov.

Za naše kraje obstaja že udi izdelan sortiment namiznega grozdja. Dolžnost poklicnih pa naj bo, da malemu vinogradniku dopovedo, kako naj si rentabilnost svojega vinograda poveča. Upajmo, da bi se s tem zmanjšalo tudi pisanjevje v naših krajih.

Grozde kot prehrana

Grozdro je redilno ter učinkuje na našo prehrano zelo ugodno, samo ne smemo ga takoj v prevelikih količinah uživati. Zvišanje količine naj gre postopoma in tudi nezrelega grozdro naj se ne zoblje. Če boste v jesenskem času uživali dovoljno količino grozdra, se ne boste samo zredili, temveč tudi koristili svojemu zdravju.

Človeško telo potrebuje za rast in pa za vzdrževanje hrano. Hranila delimo v tri velike skupine in to: a) anorganska ali rudninska hranila, č) organska hranila in c) akcesorijalna hranila in to so vitamine. Najvažnejše rudninsko hranilo je voda. Od organskih hranil pa je najvažnejše hranilo beljakovina v različnih vrstah, nič doči manj važni pa so ogljikovi hidrati in pa maščobe. Različne rudninske soli ter beljakovine potrebuje telo za rast, ogljikove hidrate (različne sladkorje) pa masti potrebuje človeško telo za potrebno energijo. Zaradi tega imenujemo v prehrani tudi ogljikove hidrati in pa masti živilsko kruivo.

Celotna potreba po hrani pri človeku se ravna po porabi beljakovin in goriv in zaradi tega bodo posamezniki pokazali precejšnje različnosti, ki se ravnajo po delavnosti. Tisti, ki počiva in leži, ne bo potreboval nikdar toliko hrane, kakor pa tisti, ki dela. Hrana mora biti tudi različna v obliki glavnih letnih časih. Po zimski potrebuje človeško telo topote, ker mu lastno topoto odtegne mrzel zrak. V zimi bomo jedli torej več masti in pa ogljikovih hidrata (sladkor). Vemo, da vsebuje grozdro normalno okoli 20% sladkorja, ravne se pač po letini, ki je v naših krajih včasih malo nižja, v dobrih letinah pa tudi višja. Zato nam v sedanji časih, ko nam postaja navadno nekoliko hladnejše, kuriva za naše telo primanjkuje. Sladkor je izborni kurivo in tega dobimo v grozdu v zadostni količini.

Že dalje časa se je opazovalo, da v zimskem času, ko nimamo sveže rastlinske hrane, pri človeku nastopajo posebne bolezni, ki nam kažejo pojavne skrbotne. Spomladi pa, ko zanesemo uživati različne zelenjavne, to počasi zgine. Če uživamo v zimi redno sadje, teh pojavorov bolezni ne bo. V zelenjavni in pa v sadju se nahaja tako imenovani antikorbutni faktor, ki ga je dovolj tudi v grozdu. Zato ponavljam, kdor hoče biti zdrav ter se hoče tudi zrediti, naj uživa redno grozdro, dokler ga le more.

Raznoterosti iz dnevne kronike

Ljubljana, 1. oktobra.

Oktober, ki je pri nas najdeževnejši mesec v letu, se takoj od začetka v tem svojstvu prav odlično izkazal. Včeraj in danes skoraj neprestano lje in videni je, da ne bo še zlepota nehalo, čeprav je barometr visok 760 milimetrov in kaže na spremenljivo. Temperatura je bila danes zjutraj 5 stopin Celzija.

V zvezi s tem neprestanim deževjem je moralno prenehati tudi vse delo na stavbah in drugih delih, ki je v zadnjih lepih dneh tako hitro napredovalo. Zaradi tega tudi na reševalni postaji nimajo prav nobenega dela z raznimi nesrečami. Vse kaže, da so si v teh dneh privoščili nekaj počitnic tudi razni tatovi in uzmivoči, kajti vsaj v zadnjih dneh ni dobila policija nobenih naznanil o tem podobnem.

Slabo vreme je prav občutno vplivalo tudi na danšnji trg, ki je bil kljub temu, da smo danes prvega, v primeri z drugimi tržnimi dnevi prav slabo zaseden

Ljudje se bore s časom

Dve vrsti lahko razlikujemo med ljudmi, ki se bore s časom (to smo seveda mi vsi): prva vrsta ima čas vedno premalo, vse prehitro se ji takor suha mivka v pesti izmazava iz pesti; ura mine, preden se človek dobro zave. Drugim pa kar noče miniti; na vse možne načine morajo od jutra do večera premisljevati, kako bi ga ubili, kako bi si ga kar se le da skrajšati. Boré se pa prvi takor drugi z njim.

Med prve

spada večina ljudi. Saj tako težko zdelaš dnevno naloge, če že zjutraj ne zastaviš z vso silo. Zgodaj vstanesh, ves dan gledaš, kako bi utegnil opraviti vse več. Kmet ve, da je rana ura zlata ura in da je treba trdo garati do večera, če bo hotel preediti sebe in družino. To ve tudi delavec in vsi ljudje, ki si morajo z delom služiti kruhu. Uradnik hiti v pisarno, toliko pisanih zadev čaka rešitve. Akti se gradnijo iz dneva in dan, človek komaj združuje; skrbki ga, kako bo vsem tem stvarjem kos, da ne bi slišal nepotrebni litanj. Roke gabole, težko sedi; skrbjo se ozira in uro. Kako hitro běžita kazalca! Komaj se je dobro vesel za mizo, že je poldne, leta je pesem popoldne; naglica, mrzlično delo, borba s časom. Slednja minutna je dragocena. Delavec gara od zore do mraka; zamoti se z delom, skoraj ne ve, kdaj mine dan. V trgovinah so pomočniki in pomočnice neprestano tekajo, nošijo blago, strežijo kupcem. Težak kopljek z ukrivljenim, bolečim hrbtom. Utrjeni zvečer omahne na posteljo in zaspí takor ubit. To topo, trudno spajne brez sanj mi mine kakor minutna. Komaj se je dobro vlegel, se mu zdi, že je zaria, že se dela dan. Z razbolelimi, nespokitimi udi zlezne z ležišča in se spet zatrepi v staro enolično dnevno opravilo, ki mu počasi skoraj vzame smisel za časovni potek. Kakor avtomat dela in le v preprosti zavabi, pri merici pičajo in pri skopu odmerjenem spanju ter počitku se še zave, kaj je čas. Za ta dragoceni, veseli čas se bori, v teh kratkih urah večje začuti, kako naglo bežita kazalca na ur, kako kmalu bo treba prenehati z veseljem in se spet pogreniti v topo garanje in mučni trud. Čas prav za prav res občutljive ljudje, ki se morejo ali morajo dan za danem zamotiti z delom, le takrat, kadar doživljajo veseli ure. Začutijo ga, ko se jim naglo odmikajo prijetne ure in minute. Vse drugo je zanje postalé že nekako molno, navada in enoličnost opravka, ki je po prirodi tak, da mora nase vezati vso pozornost, čeprav nazadnje — radi večnega ponavljanja in neprestane vaje že avtomatično — sta temu dnevnu opravilu, ki

vsaj v prvih dopoldanskih urah. Gospodinje se tudi pritožujejo o draginji, ki je na trgu. Zlasti sadje ima takoj visoko ceno, da je skoraj neverjetno. Letos meni precej sadja izvazamo v Nemčijo in druge države in zdi se, da ga skoraj primanjkuje doma. Odtod tako visoke cene.

Sicer pa si je Ljubljana danes in včeraj temeljito oddahlila. Kar videti je, kako se je odvalil z ljudi tisti strah pred vojno, ki je tišal v zadnjem času kakor mora na slednjega človeka. Zdaj je, hvala Bogu, nevarnost že pri kraju, čeprav so morali Čehi za to doprinesti veliko žrtev.

Zelo živahnlo pa je kljub slabemu vremenu na ljubljanski univerzi, kjer že nekaj časa trajala vpisovanje. Vsi hodniki so že polni akademikov in zlasti medicinci hite, da bi se čimprej vpisali, kajti tam je določen nekakšen »numerus clausus«, to pa zaradi vmanjkanja prostorov.

Ljudje se bore s časom

jemlje in suženjski zakup vse ure, vtisnila že značenje nekakega zabrisanega, nejasnega znača. Kakor sanje se zdi to delo in mnogo ljudi se postara, preden se zaveda, da so v resnici živeli, ne pa sanjali, kako so bili vezani na opravke. Sicer pa si o takih rečeh večina niti ne beli glav. Garajo od mladosti prav do pozne življenskega večera, brez razmišljanja in filozofiranja, zaverovani le v ena veliko skrb, ki jih vse vklepa v svoj jarem: kako zaslužiti dinar, kako se oskrbeti z večnajm kruhom. V tej večni, preprosti in vse obvladujoči skrbi obledi vse drugo; kakor v vročičnem vrtincu se pehajo ljudje, njihovo življenje privzemajo vse resničnega, ampak nekega senčnega bivanja.

Ljudje, ki ne vedo kam s časom

so prav za prav po navadnem pojmovanju srčni otroci tega sveta. Vsega imajo dovolj. Kaj vsega! Le denar! Saj denar sam zadošuje. Sinovi bogatih staršev, rentniki, bogati poročene milostive, privatniki, ki so jim bili dedje poskrbeli z nečloveškimi naporji (ali pa tudi brez njih) za udobno življenje, saj so načromadli za potomec skoraj neizčrpna in neusahliva bogastva, to so ti mljenici zemeljske sreči. Milostiva pozno vstanje, ker se ji ne ljubi iz prijetno topile postelje in ker jo skrbni, da ne bi bil dan predolg. Dalgo časa si da opravka Finančnimirister — ni umil umilh bliski skrb »polepšavanjem«. Potem sprejema obiske, opoldne le malo pojé, da ne bi trpela vittka linija. Po-poldne nekolicin zadremile, da bi hitreje minul čas. Potlej gre na sprechod, pa ne toliko, da bi se utrudila. O, kako počasi gre čas naprej! S sprechoda zavije v prijateljici; tam se jih nabere že več. Snapi pa, snovi za ogovaranje. Vse ulice, hiše in družine običajno z držurnimi naporji skoraj po abecednem redu. Malo večerjice (»pratice in solatice«), potlej pa v kino, v gledališče ali na koncert, tudi na ples; v veselo družbo, ki zna ubijati dogevne čas. Ure tod že minejo; zjutraj pa spet pozno vstajenje, da ne bi bil dan preveč dolg.

Tako se godi nekaterim; drugi se morajo boriti s časom še drugače. Bolniki, ki ne podnivajo neponoči ne morejo spati, ampak silsijo biti slednjo ute. Z nobeno rečjo se ne morejo zamotiti; čas zanje stoji. Jetniki in čuvaji in vsi tisti, ki so obsojeni na to, da čakajo v negotovosti, na prihodnje dogodek brez dela.

Mi vsi smo prepričani, da prva vrsta življenje vendarle prebije znosnje kakor druga. Delo zamoti človeka; boljši je kratek čas kakor dolg.

Izpred obrtnega sodišča

Brivski pomočnik brez plače

Brivski pomočnik France je imel sicer učno izprečevalo, vendar pa v svoji stroki ni bil dovolj izvezban. Vsak mojster ga je po pretekli nekaj dñih odslovil. Končno se je dogovoril z nekim brivskim mojstrom, da ga sprejme brezplačno na delo, dokler se bo dobro izvezbal. Fant se je ponudil in stregel gostom, gostje se niso pritoževali. Po pretekli 10 tednov pa je pomočnik prosil mojstra, naj mu da nekaj plače, če več ne, vsaj po 20 din na teden. Mojster je odvrnil fantu: »Le pridne delajo, saj veste, jaz ne bom umazan.«

Minulo je zopet 10 tednov, mojster pa pomočniku ni dal nikake plače; nobeden gost se ni pritožil, da bi bil pomočnik slab stregel. Končno je fant prosil mojstra, naj mu da plača za zadnjih 10 tednov; mojster je plačilo odklonil reko, da ni bila nikakva plača dogovorjena, sicer pa je pomočnik dobival precejšnjo napitnino, ker je bolid goste tudi na dom strel, dobil je na teden najmanj 20 din. Na to je pomočnik zapustil službo in tožil

mojstra na plačilo mezde za 10 tednov nazaj po 30 din tedensko, skupaj 300 din ter za 14 dnevno odpovedno dobo 60 din in za 2 tedna odškodnino za izgubo napitnine.

Mojster se je branil plačati in je navajal, da plača sploh ni bila dogovorjena, nasprotno se je pomočnik zavezal, da bo brezplačno delal, dokler se ne bo dobro izvezbal; odškodnina za odpovedno dobo dobitku ne gre, ker je ta samovoljno izstopil. Mojster je bil obsojen v plačilo vsega utreževanja zneska. Razlogi. S tem, da se je pomočnik zavezal, da bo brezplačno delal, dokler se ne bo izvezbal, ni rečeno, da bo delal brez plače v nedogledni čas. Dejstvo je, da je fant opravil pri mojstru pomočniške posle ravno tak, kakor plačani pomočnik, saj se gostje niso pritoževali. Po 10 tednih je fant prosil za plačo, mojster mu prokne ni odklonil, marče rekel, da ne bo umazan; s temi besedami je mojster jasno izrazil svojo voljo, da bo odsedaj dalje dajal plačo; ker višina ni bila določena, je smatrati 30 din tedensko za primerno, kakor je pomočnik sam zahteval.

Kar se tiče 14-dnevne odškodnine, je stvar tak: Po gornjih izvajanjih je mojster neopravljeno zadrževal plačo. V takem primeru ima službo-malec po § 238 obr. zak. pravico izstopiti iz službe brez predvideče 14-dnevne odpovedi ter za ta čas zahtevati odškodnino.

Zaradi dolgov zažgal svojo hišo

Maribor, 1. oktobra.

Pred okrožnim sodiščem v Mariboru se vrši danes dopoldne razprava proti 30 letnemu posestniku Ivanu Robniku, ki je dne 12. aprila zažgal svojo hišo, da bi dobil zavarovalnino.

Robnik je leta 1934 prevzel od svoje matere na Remšniku veliko posestvo, na katerem je imel poleg svoje hiše tudi še takoj imenovano »kajžo«, v kateri je stanoval njegov najemnik Jožef Jelen z ženo in petimi otroci. To kajžo je že Robnikova mati dala zavarovali za 10.000 din. Ker pa se je Robnik zaradi slabega gospodarstva zadolžil, se mu je zdelo prav primerno, da bi si prisvojil omenjeno zavarovalnino, saj kajžo itak ni rabil. Zaradi tega je nagovarjal že svojega najemnika Jelena, naj kajžo zažge ter mu je objabil 200 din nagrade. Jelen pa mu ni šel na lim. Potem je prosil še Rudolfa Šahernika, da bi on zažgal, ko pa je tudi ta odbil, da izjavil, da bo sam padkulj ogenj. Dne 12. aprila okrog pol 10. zvečer je na kajži res nastal ogenj. Najemnik Jelen je bil s svojo družino že v trdnem spanju. Prebudile so ga kokoši, ki so prestrašene frtote na gorenjem podstrešju. V zadnjem trenutku mu je uspelo rešiti iz gore lesene hiše ženo in otroke. Otelji pa so si same golo življenje, vse drugo pa je uništil ogenj.

Robnika so kmalu izsledili kot požigala ter je po kratkem izvajjanju dejanje priznal. Dejal je, da so mu grozili upniks z tožbami, pa si ni vedel drugače pomagati. Vedel je sicer, da spijo v kajži ljudje, ko je zažgal seno na podstrešju, mislil pa je, da se bodo že pravčasno rešili.

Od tu in tam

Posebno komisijo, ki bo izdelala nov zakon o bolnišnicah, je dal sestaviti minister za narodno zdravje Dragiša Cvetković. V komisiji se nahajajo kot predsednik ministrski inšpektor bolnišnic dr. Klisič ter širje drugi zdravniki iz prestolnice. Med člani komisije, ki se bavi s tako važnim poslom, kakor je sestavljanje novega zakona o bolnišnicah, pa ni nobenega zdravnika iz pokrajinskih mest, torej tudi ne slovenskega. Po prvih sejah je komisija najprej razdelila področje posameznih bolnišnic po pokrajini. Na celu vsega takega področja bo velika bolnišnica, ki bo nekako uravnavala delovanje tudi vseh drugih manjših bolnišnic. Po teh zaključkih bo v naši državi 32 glavnih bolnišnic. Na področju te bolnišnice bodo se druge stalne, začasne ter postaje za sprejem bolnikov. Dosedanje bolnišnice, ki ne odgovarjajo modernim higieniskim in medicinskim načelom, bodo ukinili. Pri vsaki banski upravi se bo ustavil poseben odbor za bolnišnice, v katerem bodo upravnik glavne bolnišnice, direktor Higienškega zavoda, zastopniki banske uprave ter predsednik okrajnih sanitetnih referentov. Podobno sestavljen stalni odbor bo tudi pri ministrstvu za narodno zdravje.

V Jugoslavijo so se začele seliti številne češke družine iz Dunaja. Pred kratkim jih je prišlo skozi Maribor 30, ki se bodo začasno tudi pri nas naselile ali pa se odpravile skozi Romunijo nazaj v svojo domovino. Te družine so se hoteli sicer vrnilti na Češko kar iz Dunaja, toda zaradi prekinjenega prometa med Nemčijo in Češkoslovaško se jim je namera izjavila, nakar so sklenili oditi v Jugoslavijo. Za temi prvimi je prišlo k nam še več drugih čeških družin.

Motorni vlake na progi Belgrad-Zagreb so z včerajšnjim dnem ustavili. Te vlake, ki so vožnjo od Belgrada do Zagreba in obratno skrajšali po času za skoraj polovico, je železniška uprava dala v promet zato, da vidi, kako in koliko je železniških prog sposobna za vožnjo takih vlakov, drugič pa tudi zato, da ugotove, koliko ljudi bi se s takimi vlaki vozilo. Kakor pravi uprava, sta se obe pričakovanji izpolnili. Proga je za hitre vožnje sposobna, pa tudi potnikov je bilo povprečno zadost. Kaže, da bo naša država za prihodnje leto kupila tri garniture motornih vlakov, kajti dve bosta redno vozili, a tretji bo za rezervo. To bo veljalo kakih 6 milijonov dinarjev. Motorni vlak, ki je do sedaj vozil, je odrinil nazaj v Italijo, kajti do sedaj so vršili z njim le poskuse ter je dala vlak na razpolago neka italijanska tovarna.

Strah pred potresi imajo prebivalci v Podravini. Včeraj so čutili rano zjutraj dva sunka v Koprivnici in bližnji okolici. Nove škode potresna sunka sicer nista naredila, pa je bojaznen klub temu velika, ker si ljudje še niso mogli praviti hiš od zadnjega hujšega potresa, ki je poškodoval mnogo hiš. Kmetje iz Jagnjedolca pa so čuli večkrat podzemeljsko bobnjenje, pa so sklepal, da se je zgodilo zopet kaj enakega kakor ob zadnjem letosnjem potresu, ko so tudi čufek dne prej tako bobnjenje.

Po nedolžnem je bil na sedem let robitje obsojen Harudin Kazas iz okolice Travnika pod sumnjo, da je ubil nekega tovarniškega delavca. Umor je bil izvršen na grozoten način. Orožniki so prijeli šest ljudi, ki so jih vse postavili pred sodišče. Tam so drug drugač obtoževali, da je sedišče nadziranje vseh šest obosidlo, a najbolj Djelibašića in Kazasa, ki sta dobila prvi deset, drugi pa sedem let robije. Sodba je postala že pravnočna in bi moralni vsi kazeni odseteli, če ne bi začela Djelibašića grizti vest. Sklesano je povedalo, da je on glavnih zločinov, a da je Kazas pri vsej stvari čisto nedolžen. Zaradi tega se bo razprava o zločinu obnovila.

Skoraj vsi dalmatinski vinogradniki so zaposili za podelitev brezrošarsinskega sladkorja za slajenje vinskega mošta. Letos so namreč večino grozdja zaradi neugodnega vremena obrali prej, preden bi do kraja izzorelo. Poročajo, da ima grozdje v pretežni večini sladkorja od 12 do 17 odstotkov, le na otokih Hvar in Vis se suša ta odstotek okrog 20. Banska uprava je poslala zankrat že nad 1000 prošenj v finančno ministrstvo.

Pod sekvester je prišlo veliko posestvo nemškega kneza Schaumburg-Lippe v Blejem Manastru pri Somboru. Ta dični kraj je namreč zanemaril svojo dolžnost in obveznosti do naše države ter je ostal v zaostanku na davkih kar za 20.000 din. Sokriva je pri tem tudi likvidacijska uprava, ki upravlja večji del tega veleposestva, pa se ni pobrigala, da bi plačala davke.

Iz Amerike se je vrnil, pa je moral umrieti v bolnišnici prej, preden je stopil pod domači krov neki Jakob Mraz iz Velikega Grdjevega pri Bjelovaru. Že blizu Bjelovarja ga je začela obhajati slabost, da je prekinil vožnjo in odšel v bolnišnico. Toda tam se mu je stanje še poslabšalo, da je izdihnil. Tuk pred smrtjo pa je povedal sobolnikom, da ima pri sebi dva dolarja in 25.000 din. Ko so ga pa po smrti preiskali, niso našli razen dveh dolarjev ničesar več. Oblasti so uvedle preiskavo, da ugotove, kdo je temu revedu izmknil pristrandane denarje.

Po dvajsetih letih je priznal umer vrnitar Josip Valent iz Bajše pri Somborju. Vsa leta ga je grizla vest, da nikjer ni imel miru in zadovoljstva. Ko je imel pred dnevi opravek na soščetu zaradi druge sporne zadeve, ga je vest spet zapekla, da je dobil tako hud živčni napad, da so ga morali oddati v opazovalnico duševne bolnišnice. Ko so ga izpustili, pa je šel in priznal svoj zločin. Pred 20 leti je za časa prevrata ubil občinskega tajnika, ker sta si bila sprta. Dobil je puško z dum-dum nabojem in ga ustrelil srednočno. Zaradi prevelike bližnine je krogla žrtvi glavo kar odtrgala. Valent je nato glavo vzel in jo zakopal na vrtu. Pozneje je oblastem priznal zločin, če da ga je on odkril. Bil je osušen nekdo drugi, ki je moral po nedolžnem presedeti v zaporu sedem mesecev. Valent pa je vest peklkar kar naprej. Tudi puško, ki jo je iz previdnosti zakopal, je laui odkopal in izročil orožnikom. Sedaj pa ga je vest končno prigrala do tega, da je svoj zločin priznal. Njegova žena in hčerka, ki tem nista prav ničesar vedeli vse do trenutka, ko so jima orožniki prebrali priznanje Valentovo.

Narodnega guslarja in pevca narodnih pesmi Svetislava Jaćimovića iz Srbije je te dni prisestilo povabilo iz Amerike, da bi prišel tjačaj in zaigral ter zapel nekaj svih pesmi za gramofonske plošče. Poziv pove, da se tudi v Ameriki zanimajo za srbske narodne pesmi. Jaćimović spada po pisarnu prestolniškega časopisa med najboljše srbske narodne pevce, ki zna tudi dovršeno skladati samostojne verzije v pesmi. Jaćimović je povabilo svedeveda ter sprejet.

Slovenski dom je edini katoliški popoldnevnik!

Manufakturana veletrgovina

I. C. MAYER, LJUBLJANA

naznanja, da se je preselila v lastne trgovske lokale v

WOLFOVO ULICO 1

Priporoča se za nadaljnjo naklonjenost.
Cene strogo solidne.

I. C. Mayer, Ljubljana

Wolfova ulica št. 1

Jutri se začne razstava slov. povoje knjige

V nedeljo bodo ob enajstih dopoldne odprtli razstavo »Slovenska knjiga 1918—1938«, ki jo je priredil Društvo slovenskih književnikov, da bi ob dvanajstletnici prevrata podalo v širokih obrisih obračun o snovanju umskih sli slovenskega naroda. Razstava bo v glavnih črtah pokazala razvoj vsega našega književnega tiska. Imela bo 26 oddelkov, ki jih bodo s pomočjo ravnatelja univerzitetne biblioteke uredili naši pozrtovvalni strokovnjaki. In sicer leposlovje prof. France Vodnik, Niko Kuret, dr. Tine Debeljak in Janko Samec, literarno zgodovino dr. Mirko Rupe in prof. Kalan, umetnostno zgodovino in umetnost dr. Rajko Ložar in dr. Josip Mal, muzikologijo Ljudevit Zepič in arhivar Kozelj, mladinsko književnost Albert Sirok, zdravstvo kot zastopnik občeh zdravniških zbornic dr. Ivo Pirš, tehniko inž. Rudolf Škoф, pravo univ. prof. dr. R. Sajovic, politično literaturo in sociologijo Bratko Kreft, gospodarsko dr. Jože Lavrič, zamejno književnost dr. Lavo Čermelj in Mile Klopčič, prirodopisje in pomožne stroke asistent Gabrijel Tomažič, filozofijo doc. dr. Alma Sodnik, pedagogiko dr. Karel Ozvald, zemljepis in zgodovino prof. Maks Miklavčič, planinstvo dr. Arnošt Brilej, slovenske pisatelje v tujih prevodih urednik Borko, revije prof. Stane Melihar, samozaložbe g. Ivan Matičič in J. Suchy, leksika in zvezkodrževje prof. Janez Logar, rokopise v dobi od 1918—1938 umrlih pisateljev bo uredila prof. dr. Marja Boršnik, bibliofilski oddelek pa dr. Silva Trdina. Načrt za razstavno dvorano je napravil prof. inž. Miro Kos, knjige pa je dalo na razpolago nad 70 slovenskih založb in izdajateljev ter okrog 50 samozaložnikov. Tiskarna Merkur je oskrbela brezplačno svarilne napise in napise s citati naših pisateljev in pesnikov, mestna vrtnarstva zelenje, tvrdka Klein je posodila steklo, tvrdka I. C. Mayer je dala društvo po izredno ugodnih pogojih na posodo juč za prevleko stolja, tvrdka Rajko Turk je brezplačno prideljala velike vitrine za rokopise in bibliofilske izvode, vitrine pa je posodila uprava velesejma. Največjo žrtev pa je doprineslo Združenje trgovcev, ki je dalo za to pomembno kulturno prireditev brezplačno na razpolago dvorano v pomožne prostore, tajnik g.

L. Šmuc pa je društvo pomagal z neštetimi našveti in uslugami. Razstava sta znatno podprtia tudi g. ban dravske banovine in g. predsednik mestne občine ljubljanske.

Tako je ta razstava skupno delo mnogih naših sil, ki so se z ljubezni in pozrtovvalnostjo strinile okrog naše besede. Ker je prostor precej majhen, bodo imeli pristop k oficijski otvoriti samo vabljenci gostje, sicer pa bo odprtia razstava nepretrgoma od 9—17 od 2. do 15. oktobra. Vstopna cena bo samo 2 din.

Društvo slovenskih književnikov bo o priliku razstave izdalо majhno publikacijo, ki jo bo uredil predsednik prof. France Koblar. Prodajali jo bodo pri blagajni po 4 din.

V zvezi z razstavo bodo tri predavanja, in sicer bo v ponedeljek 3. oktobra ob 20 predaval o povojni slovenski književnosti docent dr. Anton Ocvirk, v sredo ob 20 dr. Lavo Čermelj ob 20 prof. Anica Černejeva o mladinskem književnosti. V ponedeljek 10. t. m. se bo po vsej verjetnosti vršil recitacijski večer, ki bo posvečen v tej dobi umrlim pisateljem in bo se posebej objavil.

Vabimo vse prijatelje slovenske knjige, da si ogledajo razstavo in se v kar največjem številu udeležijo prireditve, ki so v zvezi z njo.

Celjske novice

Preostalo mesto police v Celju poziva vse tiste državljanje, ki bivajo na tukajšnjem področju in ki posedujejo dovoljenje za bivanje v kr. Jugoslaviji za nedolžen čas, da se takoj zglate pri predstojništvu meste police v sobi št. 36. Izvleci so samo ruski državljanji begunci, ki stalno bivajo v kr. Jugoslaviji.

c Za avtobusni izlet v Gorico, Sv. Goro preko Dobrodo v Trst je še nekaj mest praznih. Kakor je bilo že objavljeno, se izlet preloži na 15. 16. oktobra. Cena za vozno in preskrbo kolektivnega potnega lista je 170 din. Vsak prijavljenc načine prinesi s seboj dve slike legitimacijskega formata. Prijave sprejemata podružnica »Slovenca«, Matija Gubčeva ulica.

Na Pohorju, ko se nagiba leto

Slovenske Konjice, 1. okt.

Jesen je prišla in z njo se je približal hladni letni čas. V dolinah so ljudje pričeli pospravljati pridelke raz niv in sejati ozimino. V hribih in po gozdovih pa se vedeni resnejši oglaša drvarjeva sekira, ki z vedno hladnejšim vetrovom naznana konec topih dni.

Tretji letni čas pa ni prinesel svojevrstnega življenja in znamenju priprav na zimo samo v dolino, ampak je z vso resnobo objal tudi naše toliko ljubljene zelene pohorske planine. Jesen, ki se odraža najbolj v zatonu turistične sezone v splošnem, se prikazuje v osvežajoči pohorski naravi v žarkem, obledem soncu, ki ponujajoč lije že precej hladnejše žarke na planini, traže v planinske gozdove. Na obzorju ni toliko zameglenosti kot poleti; vrhovi in planine so ciste, enako vse obzorje. Prav za prav je sedaj razgled naletjški ter pridejo seveda že redkeji turisti imenitno na svoji račun; le obleciti se je treba bolj, saj že cloake zvečer na prostem zasebe, čeprav letosnji jesenski kvatni tečen je zapadel sneg, kot se je to zgodilo menida pred desetimi leti.

Sedaj, ko se na Pohorju nagiba leto in so preko njega potujoci izletniki vedno bolj malostevilni, nas zamaga pogled na preteklo sezono. Iz leta v leto postaja bolj znana širom naše domovine in v inozemstvu po svojem podnebju in krasni planinski prirodi. Posebnost Pohorja je ta, da nikjer ni opaziti golega skalovja, ampak samo planinske gozdove, slikovite golicave in pašnike preko katerih vodijo mehke stezice kot po naravnem parku.

Kaj bomo gledali jutri v Ljubljani

Jutrišnja športna nedelja v Ljubljani je dovolj bogata, seveda če je ne bo preprečil pohlevni jesenski dežek, ki je, kakor kaže, danes začel vztrajno naletavati. Naslova Ljubljana bo v Belgradu, doma pa se nadaljuje prvenstvo ljubljanskega nogometne poduzeve. V Ljubljani bo jutri kar devet srečanj, v katerih se bodo klubi borili za pike. Najvažnejši prvenstveni tekmi I. razreda LNP sta Hermes in Bratstvo, ki bo ob 15.30 na igrišču Hermesa, in pa Reka: Jadran, ki bo po že dopoldne ob 10. na igrišču Reke. Ostali sporedi je naslednji:

na igrišču Hermesa ob 10. Grafika : Korotan; na igrišču Mladike ob 10.30 Mladika : Moste, ob 15.30 Adria : Slavija;

na igrišču Ljubljane ob 10.30 Sloboda : Mars jun. in

na igrišču Korotana ob 11. Korotan : Ljubljana jun.

Ilijira bo na svojem na novo preurejenem igrišču za Kolinsko tovarno priredila lahkoatletski miting seniorjev in juniorjev. Seniorski miting bi se moral začeti že danes popoldne, juniorji pa bodo nastopali jutri dopoldne ob 8. in popoldne ob 15. Ilijira je prejela mnogo prijav in tako upamo, da bo ilirijanski miting, kakor nekoč, revija naših najboljših atletov, tako seniorjev kot tudi juniorjev. Vstopnina je propagandno nizka.

Pod pokroviteljstvom vojnega ministra Milutina Nedića, armijskega generala, pa priredi agilna motosekcija SK Hermesa dirko na ljubljanskem gradu. Dirka je tako imenovani Seunigov memorial v spomin na tragično preminulega dirkača Seuniga. Dirka obeta biti prvorazreden športni dogodek,

saj so se prijavili naši najboljši slovenski dirkači. Dirka se začne ob 15.

Tekmo med Gradjanskim in BSK-om bo sodil italijanski sodnik g. Dattilo. Dva jugoslovanska sodnika pa bosta vodila dve važni mednarodni tekmi. Tako bo g. Mika Popović sodil mednarodno tekmo med Romunijo in Nemčijo, ki bo v Sofiji, Zagrebčan g. Podupski pa bo sodil medmestno tekmo med Budimpešto in Dunajem.

V spomini težkih političnih dogodkov, ki so razgibali te dni vso Evropo, je angleška nogometna liga določila, da morajo imeti vsi klubi pred pričetkom prvenstvenih tekem na igrišču kratek nalogov na zadnjih dogodkih v Münchenu.

Lestvica najboljših teniških igralcev, ki jo je sestavil Franco Pierre Gillou po ameriškem prvenstvu v Forest Hillsu, je naslednja: 1. Budgie Amerika, 2. Bronwich, Avstralija, 3. Riggs, Amerika, 4. Austin, Angli, 5. Quist, Avstralija, 6. Mako, Amerika, 7. Wood, Amerika, 8. Hunt, Amerika, 9. Menzel, Češkoslovaška, 10. Punčec, Jugoslavija.

Dirka obeta biti prvorazreden športni dogodek,

dirčni občinstvo k posetu

Vremensko poročilo

»Slovenskega doma«

Kraj	Barometrično stanje naj-večja naj-nizja	Temperatura v °C	Relativnost v %	Vetar (smer, jakost)	Pada-vine	
m</th						

Na obisku v starodavnem gradu

Edinstveno odkritje starih fresk

Št. Jernej, 30. sept.

Ce zaviješ z državne ceste, ki vodi iz Novega mesta proti Št. Jerneju že na Mokrem polju po banovinski cesti na desno roko, se ti po kratki hoiji nadomema odpre prav pod vznosjem Gorjančev in stranskim vrhom, Tolstim vrhom, prijetna, široka kotlina pokrajina, ki je odprta le proti severu, kjer prehaja v obsežno šentjerješko pole. Ce se dobro ozreš naokoli, boš hitro spoznal, da si

v osrčju doline gradov

In res se ti vrste po obronkih grčev, ki obdajajo to dolino starodavni sivi gradovi: Volavče, Tolsti vrh, Vrhovo, kjer je Valvazor našel svojo nevesto, in Prežek, kjer je včasih Prešeren popival s Smotrom. Vsaj dva starodavna in zgodovinsko znana gradova pa je čas izravnal s temi, namreč stari Prežek, ki je stal nekoliko nad sedanjim in pa grad Celjskih grofov, ki ga je Herman Celjski kupil od plemičnih Sichersteinov in ki je ležal v Gorjancih nad sedanjo kartuzijo Pleterjem. V tem vencu starih gradov pa je najmarkantnejši in najzanimivejši po vnamjenem videzu in ohrenjeni tradiciji zatemnili Tolsti vrh, ki je prava trdnjava.

Ze pri vhodu opaziš okrog gradu globok jarrek, ki boš že naprej uganil, da so vanj včasih epuščali ob nevarnostih vodo. Vendar pa le ni bilo tako, zakaj vode tu v bližini ni v zadostni količini. Precej oddaljenega potoka, ki kaže nad vše zanimivo optično prevaro, da teče po položni vzpetosti navzgor, da je še celo previdnega Valvazora preslepl, gotovo niso nikdar uporabljali. Pač pa so v tem jarku imeli divje volkove in medvede, ki so še nevarnejši od vode in ki jih danes v manj nevarnih časih nadomeščajo pohlevni zajci. Prvotni vhod na severni strani kaže še danes skripčevje in vreteno pridvižnega mostu. Vrata so en sam ogromen, le s sekiro tesan blok, za tečaj pa služi močno bruno. Sedanji vhod na južni strani so uredili že sedanji lastniki Rudeži, ki imajo grad v posesti že od leta 1817. Grad se imenuje Tolsti vrh, ljudje pa ga imenujejo le Gracarjev turn, ker spominja na najstarejše znane grajske lastnike Gräzerje. Prve po imenu znane lastnike navaja Valvazor iz leta 1328, grad pa je seveda starejši.

Prejšnji rod je že videl Turke pod obzidjem

Nič hudega ni, da je grad zidan kot prava trdnjava in da so ga morale čuvati divje zveri, zakaj v teku stoletij je bil mnogokrat cilj turških pohodov. Nekoč so ženi nekega Gräzerja odsekali obe roki, pa so znani še tudi drugi primeri krutosti turških tolpi, ki se jim je včasih vendar le posrečilo prodreti v grad. Brez dvoma je bila ta dolina gradov v stoletjih najbolj izpostavljena turški nevarnosti in je trpela bolj, kakor drugi deli Slovenije. Prav zaradi tega vzroka so gradovi pod Gorjanci tako številni in tako utrjeni in so predstavljeni v zgodovini proti Turkom obrambenim pasom. Običajno si predstavljamo, da spadajo turški vpadni že v pozabileno preteklost in se zato kaj čudno sliši, da so pred nekaj desetletji še živeli ljudje, ki so videli pod obzidjem gradu in po okoliških vasah krivonoš in temnopole Turke s pisanimi turbani in krivimi handžari. Spomin na njene je še kaj svež med ljudstvom. Seveda so bile tole manjše roparske tolpe, ki tudi niso tako krvločno prelivale kriki kakor včasih. Ljudje so obi-

čajno pred njimi zbežali in jim nastavili kruha in vina.

V grajski kapeli so shranjena zanimiva vrata, ki so sto let služila kašči in ki so znamenita zato, ker je na njih upodobljena

tolpa Turkov v naravni velikosti

med njimi pa je človek v običajni kmčki obleki in s cilindrom na glavi. Slika spominja na zadnji turški napad, ki se je izvrnil pred 110. leti in pri katerem je umetnik sam igral važno vlogo. Bil je to grajski oskrbnik Rangus iz znane rodbine cerkevih podobarjev in slikarjev, ki se je na vratah med Turki sam upodobil s cilindrom. Turki, ki so taborili blizu gradu, so čakali ugodne prilike, da vdero v grad, oskrbnik Rangus pa jim je obljubil, da jim bo sam naznanil, kadar bo taka priložnost. Res jih je ustrelil v grad in jih odpeljal v klet, kjer so se napili do nezavesti, da so jih kmetje z lahkoto polovili in povezali. To je bil oni znameniti zadnji turški napad, ki ga je Rangusov brat nariral kakor se je vrnil v bližnjem Vrhpolju. Original hrani muzej, nekaj kopij pa imajo zasebniki. Pod podobo je dogodek tudi popisan. Tudi slikar te podobe je Turke sam opazoval

Hudoklinova gomila

Pod gradom je prazgodovinska gomila, o kateri je Trdina napisal povest, ki jo je posvetil vojemu prijatelju, v mladosti umrlemu pesniku Francetu Hudoklinu, ki je imel svoj dom v Stari vasi, nedaleč od Gracarjevega turna. Povest je brez zgodovinskega jedra. Nekoč je prišel k sedanji lastnici ge. Mariji Rudeževi okrajni glavar iz Novega mesta in mu sporočil, da pride vojvodinja Mecklenburška, ki bo gomilo prekopala in da bo stanovala tisti čas v gradu. Rudeži pa niso bili nikdar ljudje, ki bi jim visoki nemški naslovni vzbujali posebno spoštovanje. Glavar se je zelo začudil, da se najde človek, ki si pod svojo lastno streho ne daje ukazovati in je za ceno odlikovanja prosil, najsi premislijo in mu naj vsaj v nekaj dueli brzjavno povoljno odgovore. »Nemogoče«, je bil kratek odgovor. Ce bi bilo kaj več takega duha po bivšem Kranjskem, bi bila naša narodna sramota ob prilikli newyrske prodaje arheoloških zakladov, ki so jih prodajali dediči vojvodinje Mecklenburške, mnogo manjša. Hudoklinova gomila pa je še danes nedotaknjena.

V grajskem arhivu so pisma slovenskih pisateljev

Da je bila graščina in njeni lastniki v poslednjem stoletju res slovensko usmerjena, dokazujejo številna pisma slovenskih pisateljev, katera hranojo v grajskem arhivu. Rad je obiskoval grad »ex-scholaster«, kakor se je sam podpisoval v pismih Janez Trdina, oni »čudak«, ki je pozimi in poleti hodil v isti sukni. Dejal je, da se ne spodobi ostati v gosteh več kakor teden dni in je zato po vsakem šestem dnevu bivanja na gradu odšel za dva dni in Novo mesto, da se je potem lahko vrnil nazaj v Gracarjev turn, ne da bi žalil oliko. Naj mu bo v imenu skromnega slovenskega bohemeta odpuščeno.

Poleg Trdinovih pism najdemo še kaligrafiko pisano Valjavčevi pismo v verzih, da drugih ne omenjam.

Odkrite edinstvenih starih fresk iz 15 stoletja

Pred nekaj tedni je sklenila ga, Rudeževa preuređiti zapuščeno sobo v severnem stolpu za stanovanje. Delavci pa so ji prihitali povedat, da se je slučajno odkrušilo nekaj ometa in da so se prikazalo neke podobe. Previdno so odstranili na steni še ostali omet in odkrili krasne freske, ki so bile že stoletja pozabljenje. Na povabilo je obiskal grad konservator Stelé, ki je takoj spoznal v freskah neprecenljivo vrednost. So v tehničnem oziru dovršeno delo. Predstavljajo pa prizore iz stare zaveze. Slikarjev zavzemajo vse štiri stene in so deloma še pod ometom ter čakajo strokovnjaka, da jih bo popolnoma odkril in obnovil. Na steni, ki je nasproti vhodu je upodobljen Samson z Dalilijer Samson, ko podira tempelj. Na nasprotni steni, kolikor je doslej odkrito, je videti atletski postavo, ki davi leva. Poleg je napis Herkules, ki je po vsej priliki mlajšega izvora in predstavlja tudi podoba Samsona. G. Stelé je presodil, da izvirajo freske iz konca 15. stoletja. Soba je služila najbrž za grajsko kapelo, ker čemu naj bi navadno sobo popolnoma prekrili s svetimi podobami. To verjetno stopnjuje še dejstvo, da se prav nad to sobo nahaja sobica, ki je vedno služila za stanovanje grajskemu duhovniku. Slikarjev so omemali pozneje, najverjetneje v dobi, ko je prav v gradovih našli ugodnih tal protestantizem. Morda je imel pri tem kaj zaslug sam Primoz Trubar, ki je prav pred svojim begom v Nemčijo bil dve leti na fari v Št. Jerneju, zaradi česar so potem Št. Jerneju dolgo časa imenovali »slursko vase«. Tedaj so freske precej pokvarili, ko so zid naesevali, kakor delajo zidari še danes, da se omet bolje prime. G. Stelé je spoznal, da so freske edinstvene in nimajo primere po Slovenskem in da jim je treba zato posvetiti primerno pažnjo. Stroške restavracije bo prevzel banovina, restavratorska dela pa bo prevzel akademski slikar g. Sternen. Potem bodo slike dostopne tudi javnosti.

Ne gre brez romantike

Težko gre na takem starodavnem gradu, po katerem se zdi človeku, da blodijo še duhovi srednjeevropskih vitezov, ki bi radi človeku razdelili svoje skrivnosti pozabljenje preteklosti, kaj brez romantike. Pred leti se je mudila na gradu neka

gospa iz tujine, ki je povpraševala za preteklost in skrite reči okroglo mizico. Tako je pri neki priliki vprašala, ali se nahaja v gradu kak zaklad? Mizica je pritrdila. Mizica je razdelila tudi natanko, da bodo odkrili ta zaklad v drugem nadstropju severnega grajskega stolpa, in sicer na steni, ki je na desno od vhoda. Takrat so prekrali vso steno, pa je usoda hotela, da je odkril ta zaklad še sedaj slučajno delavec, ki se mu je po nesreči odkrusal na tej steni del ometa.

Omenimo, naj še, da so odkrili v gradu tudi pod številnimi plastmi beleža zanimive celotno podobo Novega mesta. Slika mora biti silno stara, ker je upodobljena na prvo plast beleža. Novo mesto je prikazano iz kandijske strani in je na njej videti, da pravkar grade staro frančiškansko cerkev. Pri mestnih vratih je sodnija z vislicami. Slika izvira najbrž iz prve polovice 17. stoletja in je dragocena, ker kaže takratno lice Novega mesta. Pri odkritju te podobe Novega mesta se je pokazalo tudi, da je v južnem koncu zazidan stolp, ki je moral včasih stati samostojno.

Obiskovalec Gracarjevega turna ob vnožju vinorodnega Tolsteja vrha se poslovil od prepirja zase gospode Rudeževe z občukom, kakor da je za kratek čas zabolid v davno preteklost in gledal tu življenje, ki je današnjemu človeku čisto neznanino in tuje.

Programi Radio Ljubljana

Sobota, 1. oktobra: 12 Plošča na tekoči trak, da ho zdolovljati vsak! — 12.45 Poročila — 13 Napovedi — 13.30 Plošče na tekoči trak, da ho zdolovljati vsak! — 14 Napovedi — 18 Za delopust! Igra Radijski orkester — 18.40 Socialno skrbstvo v Skandinaviji (gdje: Zlata Pirnatova) — 19 Napovedi, koroči — 19.30 Noc, ura — 19.50 Pregled sporeda — 20 O zunanji politiki (g. nrednič dr. Alojzij Kuhar) — 20.30 Prenos akademije Združenja vojnih invalidov iz Novega mesta — 22 Napovedi, poročila — 22.15 Za dober konec, igra Radijski orkester.

Druži programi

Sobota, 1. oktobra: Belgrad: 21 Skadske večer, 21.30 Zabavna glasba, 22.30 Slagterji — Zagreb: 20 Koncert s sodelovanjem Alkmene Pešl (soprani) in Rad. orkestra, 21 Prenos iz Turina: Donizetti: »La Favorita« — Praga: 20.15 Potpuri — Sofija: 19.30 Violinski koncert, 20 Solopjet soprani — Budimpešta: 21.45 Koncert Dunaj: 20.10 Stajerske in koroske načadne melodie — Pariz: 20.10 Lahka glasba, 20.30 Simfonični koncert.

Vdani v božjo voljo naznajamo, da nam je včeraj ob 7 zvečer, okrepčan s svetimi zakramenti za umirajoče, umrl naš ljubljeni mož,

oce, brat, stric in svak, gospod

Franc Dolinar

pekovski mojster in posestnik

Na zadnji poti ga bomo spremili v nedeljo, dne 2. oktobra 1938, ob 15.30 pop. iz hiše žalosti Pred škofijo 11, na pokopališče k Sv. Križu.

Sveta maša zadušnica bo darovana v torek, dne 4. oktobra 1938, ob 7 zjutraj v stolni cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani.

Ljubljana, dne 30. septembra 1938

Ivana, žena — France, Ivica, Mimica, Lojze, Zinka, otroci Janez, Anton, Andrej, bratje

Frančiška Mekinda, Frančiška Dolinar, Marijana Dolinar, Marija Dolinar, svakinje — in ostalo sorodstvo

>Kaj ne Collins, lepo jutro? Prav za prav je kar špasno, če je človek takle dan prvi častnik na ladji.

Po teh besedah je šel dol.

Collins je zdaj nahajno živigal predse, pa ne zato, da bi priklical kaj več vetra. Zdaj so bili na Atlantskem morju in vsi so morali upoštevati ter skazovati spoštanje njemu, edinemu možu na krovu, ki je znal ravnati s sekstantom.

Malo pozneje je prišel kapitan s svojim daljnogledom in je preiskal obzorje. Noge so se mu gibale na zelo neodvisen način, kar je bilo prav slabe znamenje.

Dejal je Antoniu naravnost:

>Zdaj nimamo pred seboj nič drugega kot sinjo vodo. To predgore čez tamle na jug, je rt Spartel in ono severno je Barbate. Zdaj smo precej natanceno sredi vstopa v ožino. S tem smo skoraj za last natanceno na šestintrideseti stopinji severno in šesti stopinji vzhodno, da to lahko vzamemo kot skakalničo za naprej.

Zdaj bo najbolje, če jo usekate tik mimo zahodne strani Azorov. Morda boste videli Corbo. Potem se morate držati severozahodno. V tem času ujamete tod severozahodni Pasat in od naprej lahko vsak tepec jadra proti Zahodni Indiji. Kar veter naj vas žene! Se zjadete kako jadro, takoj s poti in ne maranu slišati nič tarnationja! Se lega bi mi manjkalo, jaz — jaz imam že dovolj! Tako, zdaj grem pa dol, in kličete me samo, če bi kdo tičal za nami, ali če bi šlo krivo.

S končnim in veljavnim udarom je zložil svoje kukalo ter zlezel dol, postrani kakor rak.

>To doni pa kakor slovesno slovo!

Bil je Collins, ki je pripomnil takoj, ko so kapitanova ramena izgubila v odprtini, kamor je kmalu zatem šel tudi zamorec s ka-dečim se piskrom kave.

>Samo, da se re bomo prebili čez morje z rumom in kavo, če se hočemo vsaj mimo Azorov zmuziti brez škode: Spominjam se še, kako je bilo nekoč v Tihem morju. Tam tudi ni bilo s kapitanom moči tako dolgo govoriti. In gonilo nas je okrog kakor Neebovo barko, ves mesec, le da nam ni prifrolole nasproti nobena golobica. Zdaj vprašam sam: Kako bi bilo, če bi vi pustili meni krov, jaz pa vam navigacijo? Vprašam samo, ker ste navsezadnjie uradno le v vi prvi.

Antonio je vprašal:

>Torej povej naj dam? Kaj?

Oni je prikljal:

>Lepo: Vi prevzamete krov, Collins! Položaj bom še pogruntal, mislim. Saj imam svoj sekstant.

Collins je rekel:

>To je še sreča! Lepo, da razumete položaj, gospod Adverso.



**Hervey Allen:
Antonio Adverso,
cesarjev pustošivec**

Nenadno in nepričakovano se je pa prikazala, in sicer zadaj. Nekega dne se je okoli poldne razgnal mrtvaški prti nad njimi in sonec se je priborilo skozi. Pred njimi se je zdelo, da veter trga oblake in cunje. Brez priprave, kakor da bi se bilo dvignilo zagrnilo, so se zadaj prikazale dolge gorske verige. Sesedeset milij dalje na kopnem so se dvigale divje višave Sierre Nevada nad rjavimi planotami Granade. Temne kope oblačkov pa so se razaplajale ob vršnjaki, se kadile v kosmih megle, se prelivale čez prelaze in divje drveče ob zahodnih pobočjih.

Kapitan Jorham je pokazal konico kopna z nekaj belimi hišami in z divjimi valovi, ki so udarjali ob kamenit nasip na bregu ter dejal:

>To je Gata in klical bom živijo, če ne leži tamle zasidrana angleška fregata!

Dal je okreniti >Wampanago< ostro proti jug